

Podstawy socjotechniki w zarządzaniu zespołami ludzkimi - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Podstawy socjotechniki w zarządzaniu zespołami ludzkimi
Kod przedmiotu	06.9-WM-BHP-P-68_19
Wydział	Wydział Mechaniczny
Kierunek	Bezpieczeństwo i higiena pracy
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr hab. Eunia Baron-Polańczyk, prof. UZ - dr Aneta Klementowska

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z kluczowymi problemami z zakresu socjotechniki w odniesieniu do zarządzania zespołami ludzkimi oraz kształtowanie umiejętności etycznego oddziaływania na ludzi w środowisku pracy.

Wymagania wstępne

Elementarna wiedza z przedmiotów:

Podstawy psychologii i socjologii

Zarządzanie zasobami ludzkimi

Zakres tematyczny

Wykłady:

W1: Kluczowe pojęcia z zakresu socjotechniki oraz zarządzania zespołami ludzkimi - istota, mechanizm, odmiany.

W2-3: Zakres problemowy socjotechniki (cechy, podmiotowy i przedmiotowy zakres oddziaływania).

W4-5: Elementy składowe systemu socjotechniki.

W6-7: Czynniki ograniczające skuteczność działań socjotechnicznych w środowisku pracy.

Ćwiczenia:

C1-2: Socjotechnika jako proces komunikacyjny w zakładzie pracy.

C3-4: Techniki manipulacji.

C5-7: Metody i techniki działań socjotechnicznych istotne z punktu widzenia zarządzania zespołami ludzkimi - prace wytwórcze (projekt: praca pisemna, prezentacja).

Metody kształcenia

Wykład: wykład informacyjny i problemowy, pogadanka, pokaz, demonstracja.

Ćwiczenia: ćwiczenia praktyczne, warsztaty metodyczne, metoda projektu, dyskusja problemowa.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych podejmowanych działań socjotechnicznych w ramach zarządzania zespołami ludzkimi	• K_W11	- dyskusja - kolokwium - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Wykład
Student potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności z zakresu wyszukiwania oraz przetwarzania informacji dotyczących metod socjotechnicznych stosowanych w ZZL	• K_K14	- dyskusja - kolokwium - odpowiedź ustna - praca pisemna	- Wykład - Ćwiczenia
Student potrafi określać cele i ustalać priorytety realizowanych zadań z zakresu socjotechniki (również w ramach przygotowywanej pracy oraz wystąpienia)	• K_K12	- dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - praca pisemna	- Wykład - Ćwiczenia
Student posiada umiejętność przygotowania wystąpienia ustnego dotyczącego prezentacji pracy odnoszącej się do metod socjotechnicznych stosowanych w ZZL, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł	• K_U61	- dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - odpowiedź ustna	Ćwiczenia
Student posiada umiejętność przygotowania pracy pisemnej dotyczącej wykorzystywanych w socjotechnice metod, stosowanych najczęściej w ZZL, z uwzględnieniem różnych źródeł	• K_U60	- dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - praca pisemna	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia - projekt (praca pisemna, prezentacja), wystąpienie, aktywność na zajęciach

Wykład - kolokwium ustne lub pisemne (min. 51% na zaliczenie)

Ocena końcowa - średnia ocen z ćwiczeń i wykładu z jednakową wagą (wykład - 50%, ćwiczenia - 50%)

Literatura podstawowa

Błaszczyk W., Socjotechniczne komponenty metod organizacji i zarządzania, "Zeszyty naukowe", Akademia Ekonomiczna w Poznaniu 2003, nr 36, s. 32-36.

Cialdini R.B., Wywieranie wpływu na ludzi: teoria i praktyka, Gdańsk 2003.

Handnagyl Ch., Socjotechnika. Sztuka zdobywania władzy nad umysłami, Wyd. Helion, 2017.

Karwat M., Socjotechnika zagrożenia: istota, mechanizmy, odmiany, [w:] F. Pierzchalski, J. Golinowski (red.), Socjotechnika lęku w polityce, Bydgoszcz 2016, 2015, s. 35-56.

Pawełczyk P. (red.), Dwa oblicza socjotechniki, Poznań 2006.

Zdankiewicz-Ścigała E., Maruszewski T., Wokół psychomanipulacji, Warszawa 2003.

Literatura uzupełniająca

Afeltowicz Ł., Pietrowicz K., Socjotechnika Adama Podgóreckiego w perspektywie porównawczej, "Rocznik Historii Socjologii" 2012, nr 2, s. 39-71.

Doliński D., Maruszewski T., Łukaszewski W., Ohme R.K., Manipulacja, Sopot 2009.

Karwat M., Podstawy socjotechniki dla politologów, polityków i nie tylko, Warszawa 2014.

Kubin J., Kwaśniewski J., Socjotechnika: kontrowersje, rozwój, perspektywy, Warszawa 2000.

Podgórecki A., Socjotechnika, tom 1-4, 1968, 1970, 1972, 1974.

Skąła M., Manipulacja odczarowana!, Wyd. Helion, 2015.

Trejderowski T., Socjotechnika. Podstawy manipulacji w praktyce, Warszawa 2016.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Aneta Klementowska (ostatnia modyfikacja: 30-04-2021 16:43)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ